

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203742
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714203742.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: Y. N., J.. XX.XX.XXXX, G. K. XXX/XX, XXX XX Y. Y., štátneho občana SR, zastúpeného zástupkyňou Mgr. Z. N., J.. XX.XX.XXXX, G. N. XXX, XXX XX N., štátnou občiankou SR, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o určenie neplatnosti úverových zmlúv, takto

rozhodol:

Súd určuje, že revolvingové úvery poskytnuté zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.4.2013 a zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.4.2013, ktoré boli uzavreté medzi navrhovateľom Y. N., J. XX.XX.XXXX a odporcom spoločnosťou Profi Credit Slovakia s.r.o. IČO : 35 792 752 sú bezúročné a bez poplatkov.

Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 17.03.2014, doručeným okresnému súdu dňa 21.03.2014 sa navrhovateľ domáha, aby súd vydal rozsudok, ktorým by určil, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom sú neplatné a zároveň, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V návrhu navrhovateľ uviedol, že je jednoznačne spotrebiteľom podľa Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu na neho dopadá v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana. Jeho nároky sú podľa jeho názoru odôvodnené z pohľadu európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, najmä Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Poukázal na článok 6 ods. 1 vyššie uvedenej smernice a uviedol, že pri hodnotení neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere musí súd prihliadnuť najmä na okolnosť, že podmienky vopred formuloval odporca, ktorý má povinnosť odbornej starostlivosti a tiež na okolnosť, že spotrebiteľ bol vo finančnej tiesni. Odporca postupoval voči navrhovateľovi bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva navrhovateľa boli porušené najmä tým, že odporca použil v úverových zmluvách početné neprijateľné zmluvné podmienky, a to ročnú úrokovú sadzbu, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy viac ako štvornásobne prevyšovala základnú úrokovú sadzbu NBS. Konštatoval, že zmluva je pre neprimeranú výšku odplaty neplatná ako celok, teda ide o jej absolútnu neplatnosť podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tiež neobsahovala pri podpise zákonom vyžadovaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a preto je poskytnutý úver podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na skutočnosť, že nebol informovaný pred uzavretím zmluvy o ročnej percentuálnej miere nákladov, nakoľko odporca sám vyplnil tento údaj (článok VI.) až po vyplnení a podpísaní zmluvy navrhovateľom. S poukazom na revolving, navrhovateľ odôvodnil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky tým, že ak spotrebiteľ bude stáť o ďalšie úverové prostriedky, tak nič mu nebráni požiadať o ich poskytnutie. Každopádne však už na

začiatku právneho vzťahu dojednávať ďalšie úverové prostriedky, ktoré sa majú poskytnúť v priebehu úverového obdobia je pre spotrebiteľa značne znevýhodňujúce a prekvapujúce. Odporca si zároveň týmto istí budúceho spoľahlivého klienta, ktorý v čase revolvingu už nemusí mať záujem o poskytnutie ďalších finančných prostriedkov, pričom podľa názoru navrhovateľa ide o neprimerané vnucovanie služby popri inej službe. Neprijateľnosť revolvingu odôvodnil aj neznalosťou spotrebiteľa, nakoľko málokto spotrebiteľ rozumie uvedenému pojmu, z ktorého dôvodu by spotrebiteľ nemal byť viazaný podmienkami, ktorým neporozumel. Navrhovateľ ďalej uviedol, že je neprípustné, aby si veriteľ pri popise zmluvy ponechával za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru sumu vo výške 217,75 Eur, pri revolvingu 112,08 Eur. Táto, podľa navrhovateľa neprijateľná zmluvná podmienka uvedená v článku 8.1 úverovej zmluvy potvrdzuje praktiky nebankovej spoločnosti, ktorá sa chce dostať čo najskôr k finančným prostriedkom spotrebiteľa a tieto započítať už pri poskytnutí úveru - odporca formou zmluvnej odmeny zakrýva skrytý úrok, pritom spotrebiteľovi vnucuje revolving, ktorý si reálne ani nevyžiadal. V súvislosti s rozhodcovskou doložkou, navrhovateľ je názoru, že jej nekalosť vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a podľa ktorej síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Jej nekalosť osobitne spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navrhovateľ v konečnom dôsledku je toho názoru, že zmluva je nie len pre rozpor s dobrými mravmi, ale aj vzhľadom na viaceré neprijateľné zmluvné podmienky ako celok neplatná.

K podanému návrhu sa písomne vyjadril odporca faxovým podaním, doručeným Okresnému súdu Martin dňa 16.09.2014, doplneným originálom, doručeným súdu dňa 18.09.2014. Podaný návrh považuje v celom rozsahu ako nedôvodný, pričom celá argumentácia v návrhu je postavená na presvedčení, že pojem spotrebiteľ a ochrana spotrebiteľa treba vykladať spôsobom, kedy je spotrebiteľ zbavený nie len akejkolvek zodpovednosti za vlastné konanie a právnych dôsledkov vlastného konania, ale kedy jeho slobodné a dobrovoľné vykonané rozhodnutia by mali byť menené, zrušené alebo ponechané stranou len preto, že takýto postup sa v tej ktorej situácii javí ako výhodný pre spotrebiteľa. Uviedol, že z návrhu navrhovateľa o určenie neplatnosti predmetných zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 uzatvorených medzi ním a navrhovateľom má údajne byť obsahovanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, resp. v zmluvách a všeobecných obchodných podmienkach. Podľa odporcu sa javí viac ako účelové aj s poukazom na samotný postup uzavretia zmluvy, ktorá vznikla na základe žiadosti navrhovateľa, teda z jeho vlastného podnetu a dôvodu, že požiadal o produkt (revolvingový úver), domáhať sa po viac ako rok od uzatvorenia zmluvy jej neplatnosti, dokonca za okolnosti a súčasného stavu, kedy navrhovateľ z predmetnej zmluvy ani neplní zmluvné záväzky riadne a včas. Z návrhu žiadnym spôsobom nevyplýva, z čoho prameňa nepodložené a účelové tvrdenia o tom, že odporca nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Pred podaním samotnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bol navrhovateľ oboznámený so zmluvnými podmienkami úveru na základe formulára o zmluvných podmienkach, ktorý formulár obsahuje základné údaje a charakteristiku úveru, sú v ňom uvedené celkové náklady, ročná úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov, priemerná ročná percentuálna miera nákladov, počet a výška mesačných splátok. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute) nepredstavujú samostatný dokument oddelený od tejto zmluvy, nakoľko z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Taktiež odporca namieta nepreukázané tvrdenia o skutočnosti, že by navrhovateľ uzatváral zmluvu vo finančnej tiesni. Pred pristúpením k spísaniu žiadosti o poskytnutie úveru odporca overuje bonitu žiadateľa a analyzuje jeho finančnú situáciu, pričom žiadateľ predkladá dokumenty na overenie schopnosti splácať úver. Tým, že navrhovateľ predložil žiadosť o revolvingový úver za určených podmienok, deklaroval odporcovi určitý skutkový stav spočívajúci v jeho súhlase s podmienkami úveru. Teda na strane odporcu vytvoril navrhovateľ svojím konaním (zahrňujúcim predloženie žiadosti, podkladov potrebných na schválenie úveru ako je prehľad príjmov a výdavkov) dojem a predstavu, že do zmluvného vzťahu chce vstúpiť za okolností zodpovedajúcich podanej žiadosti. Ak teraz argumentáciou v návrhu poukazuje na opak, potom jeho konanie pri uzavretí zmluvy mohlo byť z právneho hľadiska kvalifikované len ako vyvolanie omylu u odporcu ako veriteľa o tom, že navrhovateľ do zmluvného vzťahu s určenými podmienkami chce vstúpiť. Odporca akceptoval navrhovateľovu žiadosť o uzavretie zmluvy, za tých podmienok, ktoré navrhovateľ sám podpísal. Z pohľadu odporcu bolo podstatným, že ohľadne všetkých podmienok úverového vzťahu navrhovateľ ako dlžník deklaroval, že ich akceptuje ako

východisko pre vznik zmluvného vzťahu. Ak teraz navrhovateľ tvrdí opak toho čo uviedol v žiadosti, potom vlastne tvrdí, že vyvolal omyl o tých skutkových okolnostiach, ktoré tvorili základ pre akceptáciu žiadosti zo strany odporcu. Za týchto okolností, sa ale potom nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy ani ako celku a ani žiadneho jednostranného úkonu vedúceho k jej vzniku, či spochybňovať vlastné konanie. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu úveru, ktorú navrhovateľ považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku odporcu uviedol, že na zdôvodnenie svojho záveru by navrhovateľ mal uviesť predovšetkým zákonné ustanovenie, z ktorého uvedené vyplýva. Poukázal na znenie ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy sa neporovnávajú len s odplatami bánk. Primeranosť výšky úrokovej sadzby na základe porovnávania s úrokovými sadzbami bánk, nemá podľa odporcu legálny základ. Zákon výslovne určuje, že odplata sa posudzuje podľa odplaty obvyklej na finančnom trhu, pričom táto podstatným spôsobom neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Závery vyslovujúce neplatnosť dohody o výške odplaty za úver ako celku sú nesprávnymi aj z dôvodu rozporu s ust. § 497 a ust. § 502 Obchodného zákonníka. Účastníci konania sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, pri ktorej dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. S poukazom na ust. § 502 Obchodného zákonníka konštatoval, že aj prípadné posúdenie výšky úrokovej sadzby úveru ako neplatnej nespôsobuje zneplatnenie zmluvy ako celku.

K ďalšiemu dôvodu neplatnosti zmluvy ako celku, ktorý namietal navrhovateľ, odporca uviedol, že v zmluve v bode V ako aj v bode VI. je riadne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Odporca namietala zákonnosť a vecnú opodstatnenosť záveru, kedy by úver poskytnutý na základe zmluvy mal byť bezúročným a bez poplatkov. Pre takýto záver ani len nie sú splnené zákonné predpoklady definované v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že na prijatie záveru o posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov musia byť splnené všetky tam uvedené podmienky. Ak sa navrhovateľ domáha právneho posúdenia absencie jednej z obsahových náležitostí zmluvy, uvedené nie je v zmysle platnej právnej úprav v čase uzavretia zmluvy dôvodom na prijatie takéhoto záveru. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je osobitne dojednávany, ale je výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté a sú nesporné. Tento údaj vyjadruje nákladovosť úveru. Vôľa odporcu vyjadrená v žiadosti o úver (v rovnakej výške ako bol schválený následne pri rovnakých nákladoch) a s ročnou percentuálnou mierou nákladov 70,01 % zahrňuje logicky aj záujem o ten istý úver (výška, doba splatnosti, počet splátok) s nižšou ročnou percentuálnou mierou nákladov, resp. o rovnaký úver s nižšími nákladmi. Iný záver, že odporca mal záujem výhradne len o úver s ročnou percentuálnou mierou nákladov 70,01 %, ale už o rovnaký úver s nižšou ročnou percentuálnou mierou nákladov (teda pre neho z hľadiska časového vyjadrenia nákladov vhodnejší) nemal, by postrádal akékoľvek logické zdôvodnenie. Vôľa odporcu nesporne zahrňovala aj záujem o vhodnejší úver, ktorá vôľa bola podľa odporcu vyjadrená aj v článku II. ods. 2.1 zmluvy. Odporca je toho názoru, že absencia ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorú navrhovateľ namietala, by v prípade aj jej reálnej absencie (čo však odporca výslovne namietala) nemala navrhovateľom uvádzané právne dôsledky.

V súvislosti s navrhovateľom namietaným revolvingom, ktorý považoval taktiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku odporcu uviedol, že navrhovateľ s ním uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere, čo zjednodušene znamená automaticky obnovovaný úver. Jeho podmienky ako aj možnosť vypovedania sú uvedené v zmluvných dojednaniach v bode 4 a v bode 9. Z návrhu nie je odporcovi zrejmé, čo konkrétne v súvislosti s revolvingom má spôsobovať nerovnováhu a má byť neprijateľné. Považoval za potrebné zdôrazniť, že nakoľko podmienky na poskytnutie ďalšieho úveru - revolvingu neboli zo strany navrhovateľa splnené, zo strany odporcu nedošlo k jeho poskytnutiu. Ak je teda veriteľom poskytnutý úver, ďalšie poskytnutie finančných prostriedkov po riadnom splácaní pôvodného úveru nemá v čom znevýhodňovať spotrebiteľa. Je účelové a nedôvodné žiadať o produkt - revolvingový úver a následne v priebehu úverového vzťahu domáhať sa neplatnosti zmluvy a jej podstatného zmyslu. Poskytnutie revolvingu nemôže byť a ani nemá na základe čoho byť posudzované ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Odporca ďalej poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku dohodu o poskytnutí odkladu splátok - bod 8 a nasl. Zmluvy. V tejto súvislosti uviedol, že dohoda o poskytnutí služby a jej vznik nie sú podmienkou a ani predpokladom či už pre uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere alebo pre poskytnutie úveru. Ide o fakultatívnu možnosť, ktorú dlžník môže, ale nemusí uzavrieť. Pri posudzovaní dohody o poskytnutí služby je nutné vychádzať aj z toho, že táto dohoda je samostatným (individuálnym) právnym úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere. Táto skutočnosť vyplýva z bodu 8., ods. 8.6 dohody o poskytnutí

služby. Ak nie je podmienkou zmluvy vo všeobecnom zmysle, nemôže byť logicky ani neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Túto dohodu navrhovateľ dobrovoľne uzavrel, zaplatil za ňu a následne v priebehu zmluvného vzťahu túto službu aj reálne využil, požiadal o doklad splátok č. 7, 8, 9 predmetného úveru na čo mu bolo vyhovené.

Ohľadom rozhodcovskej doložky namietanej zo strany navrhovateľa, uviedol, že túto navrhovateľ uzavrel, z ktorého dôvodu aj predstavuje individuálne uzavretý právny úkon, ktorého individuálnosť vyplýva nie len zo stránky formálnej, ale aj materiálnej. Rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať, a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Z rozhodcovskej zmluvy nie len výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ale výslovne aj právo na jednostranné odstúpenie od nej v lehote 14 dní od jej uzavretia aj bez uvedenia dôvodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odporca navrhol, aby súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol a súčasne ho zaviazal povinnosťou zaplatiť odporcovi náhradu trov konania.

K podanému vyjadreniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ podaním zo dňa 14.10.2014, doručeným Okresnému súdu Martin dňa 16.10.2014, v ktorom uviedol, že zotráva v celom rozsahu na podanom návrhu s tým, že jeho uplatnený nárok je plne odôvodnený, oprávnený a je založený na právnych záveroch, ktoré majú nespochybniteľnú oporu v právnej úprave ochrany spotrebiteľa. Obsahom vyjadrenia navrhovateľa boli prevažne skutočnosti týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok v revolvingových zmluvách týkajúcich sa ročnej percentuálnej miery nákladov, výšky odplaty za poskytnutie revolvingového úveru, samotného revolvingu, dohody o poskytnutí služby o odklade splátok, rozhodcovskej doložky a v konečnom dôsledku neplatnosti zmluvy ako celku, ktoré skutočnosti boli o. i. uvedené už v návrhu navrhovateľa na začatie konania zo dňa 17.03.2014 spolu s uvedením rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej a Českej republiky týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Navrhovateľ v podanom vyjadrení žiadal, aby súd naplnil citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, posúdil a vo výroku postupom podľa ust. § 153 ods. 3, 4 O.s.p. judikoval jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluvy posúdil ako neplatné, a rovnako ako aj vo zvyšku vyhovel žalobnému návrhu ako dôvodne podanému.

Podaním zo dňa 04.02.2014 označeným ako „Vyjadrenie k žalobe a o určenie, že úver je bezúročný, bez poplatkov a neprijateľných zmluvných podmienok“ navrhovateľ zmenil svoj návrh na začatie konania v znení: Súd určuje, že revolvingový úver č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 je bezúročný a bez poplatkov, určuje, že revolvingový úver č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 je bezúročný a bez poplatkov, odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V predmetnom vyjadrení navrhovateľ tiež uviedol, že podľa zmluvy odporca poskytol navrhovateľovi dva revolvingové úvery vo výške 1.500 Eur, zatiaľ čo v skutočnosti navrhovateľ na účet z oboch úverov obdržal len sumu po 1.284,25 Eur z každého revolvingového úveru, s povinnosťou vrátiť sumu vo výške 3.375,54 Eur za každý úver. Sumu 215,75 eur za poskytnutú službu - odklad troch splátok úveru si odporca odrátal už v deň poskytnutia úveru. Navrhovateľ upriamil pozornosť na Metodickú príručku Ministerstva financií SR a uviedol, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa má vychádzať zo skutočne poskytnutej sumy. Pokiaľ je táto v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ predložil súdu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, stanovenú Národnou bankou Slovenska za 1. štvrtrok 2013 pri poskytnutých úveroch od 1 do 5 rokov, ktorá bola 28.20 % a pri poskytnutých úveroch navrhovateľovi bola 97,66 %, pričom spolu s nákladom 215,75 Eur výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola 130 %. Zároveň poukázal na skutočnosť, že podľa splátkového kalendára by mal navrhovateľ vyplatiť poslednú splátku 15.01.2017, teda celková doba úveru je 45 mesiacov. V zmluvných dojednaniach neexistuje dĺžka poskytnutia úveru 45 mesiacov, ale len 42 a 48 mesiacov. Pokiaľ ide o úverové zmluvy v týchto bol uvedený úrok vo výške 70,01 %, čo považuje za nerovnováhu v právach a povinnostiach. Úrok stanovený J. G. N. bol v marci 2013 14,26 % čo považuje navrhovateľ za porušenie dobrých mravov, ktoré sú chápané ako primeraná odplata. Navrhovateľ tiež poukázal na ročnú percentuálnu mieru nákladov 70,01 % a priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov 47,29 % a uviedol, že zmluva, ktorá neobsahuje presné stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov a jej výpočet v nej ani nie je uvedený, je pre spotrebiteľa zavádzajúce a zmätočné, z ktorého dôvodu sa následne takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tiež konštatoval, že je jednoznačne spotrebiteľom podľa Občianskeho zákonníka, jeho nároky sú odôvodnené aj s pohľadu európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, pričom opätovne namietal a poukázal aj na ďalšie skutočnosti v súvislosti s revolvingovými úverovými zmluvami, a to dohodu o odklade splátok, revolving, úverovú zmluvu ako predformulovanú zmluvu,

použitie nečitateľného písma, termín konečnej splatnosti (ktorý zmluva podľa vyjadrenia navrhovateľa neobsahuje).

K vyššie uvedenému podaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca faxovým podaním zo dňa 03.02.2015, doplneným originálom dňa 05.02.2015, v ktorom odporca podal vyjadrenie ku skutočnostiam namietaných zo strany navrhovateľa, týkajúcich sa výšky odplaty pri revolvingovom úvere s poukazom na ust. § 502 a ust. § 497 Obchodného zákonníka, revolvingu, ročnej percentuálnej miery nákladov, dohody o poskytnutí služby o doklade splátok, rozhodcovskej doložky, t.j. prevažne skutočností, ktoré boli uvedené odporcom v jeho skoršom vyjadrení k návrhu navrhovateľa zo dňa 16.09.2014.

Uznesením č.k. 5C/72/2014-196 zo dňa 24.02.2015 súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania, podľa ktorej sa navrhovateľ domáha, aby sú vydal rozhodnutie, ktorým by určil, že revolvingové úvery, poskytnuté mu zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 a zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013, sú bezúročné a bez poplatkov, a ktorým by odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa, vyjadreniami odporcu a navrhovateľa, výsluchom odporcu a výsluchom navrhovateľa a s obsahom listín nachádzajúcich sa v spisovom materiály a to: Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013, výškou uhradených platieb, výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov, všeobecnými obchodnými podmienkami, splátkovým kalendárom k obidvom zmluvám, prehľadom platieb k obidvom zmluvám a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 08.04.2013 navrhovateľ a odporca uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023687, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi spotrebiteľský úver vo výške 1500 Eur a Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi taktiež úver vo výške 1500 Eur. Úvery mali byť splácané formou splátok (42 splátok) mesačne vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom výška mesačnej splátky každého úveru vrátane úrokov bola stanovená sumou 80,37 Eur. Celková čiastka, ktorú sa navrhovateľ zaviazal splatiť za každý úver predstavovala výšku 3.375,54 Eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluvách stanovená na 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru na 70,01 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver na 47,29 %. Navrhovateľ sa domáha určenia, že vyššie uvedené revolvingové úvery poskytnuté odporcom sú bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že v týchto absentujú náležitosti v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to konkrétne presné stanovenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov s uvedením jej výpočtu a tiež uvedenie konečnej splatnosti úveru.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica Rady 93/13/EHS“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku zo strany navrhovateľa, súd aplikoval spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je vzťahom, v ktorom je navrhovateľ spotrebiteľom. Uvedené súd konštatuje z dôvodu, že mal preukázané, že medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom boli dňa 08.04.2013 uzatvorené zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č.

XXXXXXXXXX, ktoré uzatvoril navrhovateľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania, resp. obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z vykonaného dokazovania a po preskúmaní zmlúv o revolvingovom úvere súd zistil, že tieto neobsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti sa považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená odporcom v predmetných zmluvách ako „Predpokladaná RPMN za úver (v %) 70,01“, nepredstavuje jej presné stanovenie a zároveň v nich taktiež absentuje jej výpočet, čo je pre navrhovateľa ako spotrebiteľa zmätočné, zavádzajúce a v konečnom dôsledku neurčité. Neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva ani neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských vzťahov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. je nevyhnutnou podmienkou v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s uvedením všetkých predpokladov použitých pre jej výpočet, ktorej neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie je sankcionované tým, že takéto zmluvy sa následne v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považujú za bezúročné a bez poplatkov. Bolo povinnosťou odporcu v uzatvorených revolvingových zmluvách jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, a to nie len jej konkrétnu výšku, ale aj údaje, na základe ktorých bola táto vyčíslená. Z uvedeného je súd toho názoru, že predmetné zmluvy uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom neobsahujú zákonom stanovenú náležitosť (výšku ročnej percentuálnej miery nákladov), ktorá bola dojednaná neurčitým spôsobom, teda neplatne.

Súd považuje o. i. za potrebné poukázať na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľských úverov zákonodarcia zvolil vyjadrenie odplaty cez ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá zohľadňuje tak úroky, ako aj poplatky, dokonca aj splácanie úveru, a ktorá je bližšie definovaná spolu so spôsobom jej výpočtu v zákone č. 129/2010 Z.z.. Pri výpočte údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov sa vychádza z celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, preto musí v sebe zahŕňať aj prvky, ktoré tvoria celkové náklady spojené s úverom. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v prípade spotrebiteľských úverov, možno hovoriť v tomto prípade aj o odplate, je pre spotrebiteľa indikátorom výhodnosti úverov ako aj hodnotou, na základe ktorej je možné preveriť, resp. posúdiť či spotrebiteľovi poskytnuté spotrebiteľské úvery nie sú pre neho nevýhodné. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola v čase uzatvorenia zmlúv pri úveroch od 1 do 5 rokov v sume do 1.500 Eur podľa súhrnných informácií o údajoch o novospokojnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi (zverejnených na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky) stanovená na 29,20 % . Pri úveroch poskytnutých odporcom navrhovateľovi súd zistil, že ročná percentuálna miera nákladov je vo výške uvádzanej a namietanej navrhovateľom, t.j. v rozmedzí 95 % a pri započítaní dodatočného nákladu 215,75 Eur (poplatok vyplývajúci z dohody o poskytnutí služby o odklade splátok) 130 %, pričom takúto výšku ročnej percentuálnej miery nákladov súd považuje za neprimeranú a v rozpore s platnou právnou úpravou o ochrane spotrebiteľa.

Posudzované zmluvy o revolvingových úveroch majú však aj ďalšiu vadu, namietanú navrhovateľom, ktorá spôsobuje, že úvery sú považované za bezúročné a bez poplatkov, a to že síce obsahujú uvedenie počtu splátok úveru, ale neobsahujú jednoznačné uvedenie ich konečnej splatnosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších dôvodov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda do ktorého dátumu bude tento splácať (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/169/2015 zo dňa 18.05.2015).

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý neuskutočnil návrh na priznanie trov tohto konania, ich vznik z obsahu spisu nevyplyval, a preto mu ich náhrada nebola súdom priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods.3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.